

אש קודש

עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה

וגם: מתי מגיע הזמן להפסיק להתפלל ולהתחיל לעשות!?

ויסעו, והקשה רבינו האור החיים הקדוש זי"ע וכי למול מי יצחק אם לא להקב"ה? ובפרט בעת צרה דכתיב 'מן המצר קראתי יה', ומהו שאמר לו 'מה תצחק אלי'?? ומבאר האוה"ח באופן נפלא שהרי באותה שעה קטרגה על בני ישראל מידת הדין ואמרה הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז, והקב"ה היה חפץ לצדק את בני ישראל, אך ידוע שכח הרחמים על האדם הוא לפי המעשים טובים שעשה וכן להיפך ב"מ, ולא הספיקו מעשיהם של בני ישראל באותה שעה כדי להוסיף עליהם רחמים, ולכן אמר הקב"ה למשה 'מה תצחק אלי' פירוש כי אין הדבר תלוי בידי הגם שאני חפץ לעשות להם נס, מידת הדין מונעת ואין כח במידת הרחמים לפי מעשיהם, ולכן אמר הקב"ה למשה שהעצה בצב כזה הוא 'דבר אל בני ישראל ויסעו' יתעצמו באמונה בכל ליבם וילכו לתוך הים בביטחון שיהיה להם נס, וע"י המעשה הזה עצמו יהיה להם נס ויבקע הים כי גדול כח האמונה והביטחון להכריעם לטובה.

כלפי מה הדברים אמורים? דיברנו על הדרך הארוכה וההכרח בה, אך לפעמים כשאדם בא לצאת מן המיצר הפרטי שלו ורואה לפתע את הדרך הקשה שמולו, את הים הסוער, הוא מפחד לקפוץ למים ועלול להישאר במצבו, אך לאחר שלמדנו את דבריו הנפלאים של האוה"ח הק' הדרך הארוכה תהיה קלה הרבה יותר כי מעתה ידוע נדע שרק בזכות ההליכה בדרך הארוכה, נזכה ליציאת מצרים הפרטית. יזכנו השי"ת לא לפחד מדרך ארוכה ולצאת מן המיצר לאור גדול, אמן.

א פרייליכן שאבעס

לתגובות ו/או לקבלת הגיליון מידי שבוע למייל שלחו בקשת הצטרפות ל:

. holyfire6820@gmail.com

עליו כל כך מהר, וכדברי הגמ' המפורסמים על דרך ארוכה שהיא קצרה. את היסוד הזה אפשר לסייע עם ווארט נפלא על דברי המדרש המפורסם על שירת הים 'ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי' ואמר **הרבי מקוצק זי"ע** שאמנם היא ראתה מה שראתה, אך עדיין נשארה שפחה!

אולי זוהי עומק כוונתו שאדם אמנם יכול הגיע למדרגות נשגבות אך אם זה הגיע אליו בדרך קלה לא יישאר מזה כלום, ולכן אותה שפחה נשארה שפחה למרות מה שראתה, מה שאין כן יחזקאל בן בוזי ושאר הנביאים שהגיעו לדרגתם בדרך הארוכה, אף שלא ראו מה שראתה אותה שפחה, בכל זאת הם הם נביאנו.

ישנו המנון שנפוץ בשנים האחרונות (בעיקר מאז גורשו יהודים מבתיהם בגוש קטיף) הכולל את המשפט: 'עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה' כל אחד מהקוראים יכול בוודאי לזכור כיצד הוא שמע המון משולהב שר את המילים האלו בשאגות, בדרך כלל לא בערוגותיו.. ואכן, הדעות חלוקות על מקורו.

חושבני שלאחר הדברים האמורים, יוצא ששיר זה הוא בכלל שיר קדמון.. שמקורו ביציאה ממצרים למדבר!

שם קיבלנו את הכח כעם הנצח לא לפחד מדרך ארוכה! אותם חמישית מעם ישראל שקמו ויצאו מן המיצר נטעו בנו את ההבנה שאנו חייבים לילך בדרך הארוכה כדי שהדברים יכנסו ללב פנימה.

אולי זו גם הסיבה ששרים את זה במנגינה של 'עוז והדר לבושה', כי מי שהולך בדרך זו, בוודאי יקוים בו 'תשחק ליום אחרון'..

'מה תצחק אלי'

בהמשך הפרשה כשני ישראל נמצאים במצרים מכל הכיוונים, ואמר הקב"ה למשה 'מה תצחק אלי דבר אל בני ישראל

'ולא נחם דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא' וברש"י 'ונוח לשוב באותו הדרך למצרים ומדרשי אגדה יש הרבה'.

בפרשיות האחרונות אנו הולכים שלב אחר שלב בלימוד אורחות חיים מגלות וגאולת מצרים אל ההתמודדות שלנו, וכשמגיעים לשבת כזו גדולה, שבת שירה, זה הזמן לצאת עם יסוד מהותי מאו, לחיינו אנו.

כפי שרש"י סיים יש הרבה מדרשי אגדה לפרש את הפסוק הזה, אך ברצוני לשתף אתכם בהסבר נוסף.

השבוע חשבתי על דרך הצחות שכך כוונת הפסוק: 'ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלשתים' מדוע? 'כי קרוב הוא!' דהיינו בגלל שזה דרך קרובה וקלה, לא רצה הקב"ה להעלותנו משם! בשביל לזכות להגיע לארץ הקודש מוכרחים לעבור בדרך המדבר! בדרך ארוכה מלאה קשיים ומהמורות!

התורה מלמדת אותנו פרט חשוב בדרך ליציאה מן המיצר הפרטי שלנו, היציאה לא בהכרח זה תהיה בדרך הקלה והקרובה, אלא דווקא בדרך הקשה והארוכה! ומדוע באמת זה כך?

התשובה לכך טמונה בהמשך הפסוק 'פן ינחם העם בראותם מלחמה' היינו מלחמת היצר או כל התמודדות 'ושבו מצריימה' אל המיצרים שלהם, כי מה שמגיע בקלות בורח בקלות ומה שמגיע עם עבודה סיוזיפית ומאמץ ממושך הוא זה שמחזיק לאורך זמן.

איך אומרת הקלישאה, 'כדי לשאוף אור פסגות אתה חייב לנשוש אבק דרכים'... וזה הפירוש בפסוק (ברוח דברי רש"י) שהחשש שהם יחזרו מצריימה, הוא דווקא עם ילכו בדרך קצרה אבל אם ילכו בדרך ארוכה הם לא ימהרו לשוב כי אדם שעמל וטרח על משהו, הוא לא יוותר

